

ከ1967 ዓ.ም. ጀምሮ በኢትዮጵያ የሕግ አወጣጥ ሥርዓት

ክፍል ሁለት

የሕግ አወጣጥ በኢትዮጵያ ሕዝባዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ

ሊክ ሕገ መንግሥት ፡ ትንታኔና ሀሳብ ።

* ሺፈራው ወልደሚካኤል

የሕግ አወጣጥ ሂደት የጽሑፍ ሕገ መንግሥት ባላቸው አገሮች በሕገ መንግሥቱ ውስጥ ሳይጠቀስ አይታለፍም ። የሕግ አወጣጥ ሂደቱ ማመንጨትን ፡ መደንገግን ፡ መፈረምንና በነጋሪት ጋዜጣ ማሳተምን ያካትታል ። በአንዳንድ አገሮች የሕግ አወጣጥ ሂደት ውስጥ አንዱ ሌላው ጠቃሚ ደረጃ ክልላዊ ቅንብር የሚባለው ይገኝበታል ።

የዚህ ጽሑፍ ዓላማ የካቲት 1979 ዓ ም በውሳኔ ሕዝብ በጸደቀው የኢሕዲሪ ሕገ መንግሥት ውስጥ የሕግ አወጣጥ ሂደትን የሚመለከቱ አንቀጾችን ለመመርመርና የዚህን ሂደት ደረጃዎችም አጠፍ ምናልባትም በዚህ ሕግ ያልተጠቀሱ ነገሮች ቢኖሩ እንደማይኖሩ የሚያገለግሉ አንዳንድ ሀሳቦችን ለመሰንዘር ጭምር ነው።

ሕግ ማመንጨት ።

የሕግ ማመንጨት ደረጃ በሕግ አወጣጥ ሂደት ውስጥ ቀዳሚ ነው ። የኢሕዲሪ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 71 ይህንን ይመለከታል ። በዚህ አንቀጽ መሠረት ሕግ የማመንጨት መብት ያላቸው የሚከተሉት ናቸው ።

- የመንግሥት ምክር ቤት
- የሪፐብሊኩ ፕሬዚዳንት
- የብሔራዊ ሸንጎ ኮሚሽኖች
- የብሔራዊ ሸንጎ አባሎች
- የሚኒስትሮች ምክር ቤት
- ጠቅላይ ፍርድ ቤት
- ጠቅላይ ዐቃቤ ሕግ
- የአስተዳደር ክልሎችና የራስ ገዝ ክልሎች ሸንጎዎች እና
- ሕዝባዊ ድርጅቶች ብብራራዊ አካሎቻቸው አማካይነት ።

ሕግ የማመንጨት መብት አንድ ሕግ እንዲወጣ ሃሳብ የማቅረብ መብት ማለት አይደለም ። ምክንያቱም ይህንን ሀሳብ በአንቀጽ 71 በሰፊው ከተዘረዘሩት ውስጥ ያልተጠቀሰ ማንኛውም ግለሰብ ወይም ድርጅት ሊያቀርብ ይችላል ። ይልቁንም ሕግ የማመንጨት መብት ሕግ መደንገግ ለሚችል አካል ይኸውም ሰብራራዊ ሸንጎ ፡ ለመንግሥት ምክር ቤት ፡ ለሪፐብሊኩ ፕሬዚዳንት ወይም ለሚኒ

ስትሮች ምክር ቤት ረቂቅ ሕጉን ማቅረብ መቻል ማለት ነው። ለምሳሌ ስለአካባቢ ደህንነት ሕግ እንዲወጣ ፍላጎት ያለው አንድ ግለሰብ የአካባቢን ደህንነት የሚያስጠብቅ ረቂቅ ሕግ ሊያቀርብ ይችላል። ነገር ግን ግለሰቡ ይህንን የረቂቅ ሕግ ሀሳቡን በብሔራዊ ሽንገው አጀንዳ ውስጥ እንዲያዘለት ለማቅረብ በሕገ መንግሥት የተሰጠ መብት የለውም። ቢሆንም ይህ ግለሰብ ይህን ረቂቅ ሕግ በኢ.ሕዲሪ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 71 መሠረት ሕግ ለማመንጨት መብት ከተሰጣቸው አካሎች ውስጥ ለአንደኛው በማቅረብና ይህንን ረቂቅም የተባለው ባለመብት አካል ካመነበትና ከተቀበለው ረቂቅ ሕጉ እንዲደነገግ ሕግ ለማውጣት በሕገ መንግሥቱ ሥልጣን ለተሰጠው አካል ማቅረብ ይችላል።

የመነጨው ሕግ ዓይነት በሽንገው የሚወጣ ከሆነ አዋጅ¹፣ በመንግሥት ምክር ቤት ከሆነ ድንጋጌ² ወይም ልዩ ድንጋጌ³፣ እንዲሁም በሪፖብሊኩ ፕሬዚዳንት ከወጣ የፕሬዚዳንቱ ድንጋጌ⁴ ሲባል የሚችል ዓይነት መሆን አለበት። ልዩ የፕሬዚዳንቱ ድንጋጌ (አንቀጽ 87 (2) ሹመትን ብቻ የሚመለከት ስለሆነ ይህ ጽሁፍ አይመለከተውም። የመነጨው ሕግ በሕገ መንግሥቱ መብት በተሰጣቸው አካላት እንደ ደንብ ሆኖ ሊወጣ ይችላል።

መደንገግ ፤

በሕግ አወጣጥ ሂደት ውስጥ የመደንገግ ደረጃ የሚባለው ረቂቅ ሕግ ለማጽደቅ ሥልጣን ባለው አካል ይኸው ረቂቅ ሕግ የሚጸድቅበትና ሕግ የሚሆንበት ደረጃ ነው። በኢ.ሕዲሪ ሕገ መንግሥት መሠረት የአንዳንድ ሕጎች የድንጋጌ ሁኔታ ቁልጭ ብሎ የተቀመጠ ሲሆን የአንዳንድ ዓይነት ሕጎች አደነጋገግ ግን ግልጽ አይደለም።

በኢ.ሕዲሪ ሕገ መንግሥት የሕጎች ዓይነት ተዘርዘሮ የተቀመጠ ቢሆን ኖሮ ምናልባት ይህ አርእስት በደንብ ተብራርቶ በተተነተነ ነበር። በተዋረድ ሲታዩ የሕግ ዓይነቶች እንደሚከተለው ሊቀመጡ ይችላሉ።

<u>የሕግ ዓይነት</u>	<u>አውጪው አካል</u>
አዋጅ	ብሔራዊ ሽንገው
ድንጋጌ	የመንግሥት ምክር ቤት፣ የሪፖብሊኩ ፕሬዚዳንት
ደምብ	የሚኒስትሮች ምክር ቤት
አዋልድ ደንቦች	ሥልጣን የተሰጠው አካል

ከላይ ካለው የሕጎች ዘርዘር ውስጥ የሚታየው ግልጽ ግድፈት የመንግሥት ምክር ቤት ልዩ ድንጋጌ አለመኖሩ ነው። ይህም ሕግ የሚወጣው በመንግሥት ምክር ቤት ሲሆን የሚወጣበትም ጊዜ ብሔራዊ ሽንገው በጉባኤ ላይ በማይቀመጥበት ጊዜና ከስሙ አንደሚታየው “ ልዩ ሁኔታ ” በሚኖርበት ጊዜ ነው። ልዩ ድንጋጌው የጸና ሆኖ የሚቆየው ከወጣበት ጊዜ ጀምሮ ለሚቀጥለው የብሔራዊ ሽንገው ጉባኤ እስከሚቀርብበት ድረስ ያለውን ጊዜ ያካትታል። በዚህ ጊዜ ውስጥ ልዩ ድንጋጌው ከፍተኛው የመንግሥት ሥልጣን አካል በሚያወጣው አዋጅ ላይ እንኳ የበላይነት ይኖረዋል። ልዩ ድንጋጌው ለብሔራዊ ሽንገው ከቀረበ በኋላ ወይ በሽንገው ተቀባይነት ያጣና ሕግ መሆኑ ይቀራል ወይም ደግሞ ተቀባይነት ያገኘና በብሔራዊ ሽንገው አማካይነት በአዋጅ መልክ ይወጣል።

ከላይ በተመለከተው የሕጎች ዝርዝር ውስጥ ሌላው የልተጠቀሰው የሕግ ንድፍነት ደግሞ የፕሬዚዳንቱ ልዩ ድንጋጌ ነው። የፕሬዚዳንቱን ልዩ ድንጋጌ የግዛት ሥልጣን የሚመነጨው ከሕገ መንግሥት አንቀጽ 87 ነው። ይህን ሥልጣን መጠቀም የሚቻለው ሸንጎው በጉባኤ ላይ በማይኖርበት ጊዜ ብቻ ነው። የፕሬዚዳንቱ ልዩ ድንጋጌ በብሔራዊ ሸንጎ የተመረጡ ባለሥልጣኖች በፕሬዚዳንቱ መሾማቸው ወይም መሻራቸው ለሕዝብ የሚገለጽበት “ሕግ” ነው። በአጠቃቀሙ አነስተኛነትና በተደጋጋሚ በሥራ ላይ የማይተረጎም በመሆኑ በዝርዝር አልመለከተውም።

በመሠረቱ አዋጆች በብሔራዊ ሸንጎ ነው የሚታወጁት። የመንግሥት ምክር ቤት ድንጋጌ ና ልዩ ድንጋጌ በመንግሥት ምክር ቤት ነው የሚታወጁት። የፕሬዚዳንቱ ድንጋጌ ደግሞ በፕሬዝዳንቱ ነው የሚታወጀው። የደንቦች በአዋጅ መነገር ግን እላይ እንደ ተነጋገርንባቸው ሕጎች በአዋጅ መነገር ዐይነት ግልጽ ሆኖ አይገኝም።

ደንብ የሚለው ቃል የተወሰነው በሕገ መንግሥቱ በሁለት አንቀጾች ውስጥ ብቻ ነው። በሁለቱም አንቀጾች ውስጥ ቃሉ የተነሳው ለመንግሥት አካሎች ከሚሰጥ ሥልጣን ጋር በተያያዘ መልክ ነው። መጀመሪያ የተነሳው በአንቀጽ 82/1/ሐ/ ላይ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ አንቀጽ 92/1/ ላይ ነው። “ተጠሪነታቸው ለብሔራዊ ሸንጎ የሆኑ የመንግሥት አካላት የሚያወጧቸውን ደንቦች ለመሻር . . .” የሚያስችል ሥልጣን አንቀጽ 82/1/ ሐ/ ለመንግሥት ምክር ቤት ይሰጣል። የዚህን ጉዕስ አንቀጽ ሁለንተኛዋ መልኮች ለማየት ሙሉ ምርምር ከማካሄዳችን በፊት ተጠሪነታቸው ለብሔራዊ ሸንጎ የሆኑት የመንግሥት አካሎች የትኞቹ እንደሆኑ በመጠኑ ማየት ተገቢ ነው። ተጠሪነታቸው ለብሔራዊ ሸንጎ የሆኑ የመንግሥት አካሎች (ከመንግሥት ምክር ቤትና ከሪፓብሊኩ ፕሬዚዳንት በቀር) የሚከተሉት ናቸው።

1. የሚኒስትሮች ምክር ቤት
2. ጠቅላይ ፍርድ ቤት
3. የጠቅላይ ዐቃቤ ሕግ ቢሮ
4. ብሔራዊ የሠርቶ አደሩ ቁጥጥር ኮሚቴ
5. የጠቅላይ (የዋናው) ኦዲተር ጽ/ቤት
6. የአስተዳደርና ራስ ገዝ ክልሎች ከፍተኛ ሸንጎዎች።

ከእነዚህም ውስጥ ሁለቱ አካሎች ማለትም ብሔራዊ የሠርቶ አደሩ ቁጥጥር ኮሚቴና (በሕዝባዊ ድርጅቶች ውስጥ የሚጠቃለሉ ናቸው የሚል አጭም ካልተወሰደ በቀር) የጠቅላይ ኦዲተር ቢሮ በሕገ መንግሥቱ አንቀጽ 71 ሕግ የማመንጨት ሥልጣን አልተሰጣቸውም። ከዚህም በላይ በአንቀጽ 63/3/ ሠ/ እና /ረ/ እና 64/ሠ/ ብሔራዊ የሠርቶ አደሩ ቁጥጥር ኮሚቴና የጠቅላይ ኦዲተር ቢሮ አመሠራረትና የኃላፊዎቻቸው “አመራረጥ” ከመጠቀሱ በቀር ስለሥልጣናቸው ጭራሽ የተጠቀሰ ነገር የለም።

ከዚህ በላይ በተዘረዘረው መሠረት ጥሬ ሀሳቡን ካየን በኋላ ወደ ዋናው ጥያቄያችን ማለትም ተጠሪነታቸው ለብሔራዊ ሸንጎ የሆኑ ሁሉም የመንግሥት አካ

ሎች ደንብ የመደንገግ ሥልጣን አላቸው ወይስ የላቸውም የሚለውን ነጥብ እን መልክት ።

እስቲ ወደ አንቀጽ 82/1/ ሐ/ እንመለስ ። የዚህ አንቀጽ ዋና ምናልባትም ብቸኛ ዓላማ ተጠሪነታቸው ለብሔራዊ ሽንገው የሆኑ የመንግሥት አካላት የሚያ ወጧቸውን ደንቦችና መመሪያዎች ለመሻር የሚያስችል ሥልጣን ለመንግሥት ምክር ቤት ለመስጠት ነው ። እንዲህ ሲባል ደግሞ ተጠሪነታቸው ለብሔራዊ ሽ ገንገው የሆነ ማናቸውም የመንግሥት አካላት ደንቦች የማውጣት ሥልጣን አላቸው ማለት አይደለም። ነገር ግን መብት ያላቸው እንደነኝህ ያሉት አካላት የሚያወጧቸ ውን ደንቦች የመንግሥት ምክር ቤት ለመሻር መብት አለው ማለት ነው። ይህ ንዑስ አንቀጽ ተጠሪነታቸው ለብሔራዊ ሽንገው የሆኑ አካላት ደንቦችና መመሪያዎችን ሊያወጡ እንደሚችሉ አድርጎ ይቆጥራቸዋል ማለት ይቻላል። ስለዚህም በትክክል ለማጠቃለል ያህል ተጠሪነታቸው ለብሔራዊ ሽንገው ለሆኑ አካላት ደንብ እንዲ ያወጡ የሚያስችል ሥልጣን ይህ አንቀጽ አይሰጣቸውም ።

በሕገ መንግሥቱ አንቀጽ 92/1/ በሕግ መንግሥቱ ውስጥ ለሁለተኛ ጊዜ ደ ንብ የሚለው ቃል የሚገኝበት በዚህ ጉዳይ ላይ እንደሚከተለው ይነበባል ።

የሚኒስትሮች ምክር ቤት የሚከተለው ሥልጣንና ተግባር ይኖረዋል ፤

- 1. . . . ደንቦችና መመሪያዎች ማውጣት ፤

በሌላ በኩል ደግሞ አንቀጽ 97 2/ 3 ብንመለከት የአስተዳደራዊና ራስ ገዝ ክል ሎች ሽንገዎች መመሪያዎችን ብቻ ለማውጣት ሥልጣን አላቸው ።

ስለዚህ የሚኒስትሮች ምክር ቤት ደንብ ለማውጣት ሕገ መንግሥታዊ ሥል ጣን ሲኖረው የአስተዳደራዊና ራስ ገዝ ክልሎች ሽንገዎች ግን ይህ ሥልጣን የላ ቸውም ። አንቀጽ 82/1/ ሐ/ ለአስተዳደራዊና ራስ ገዝ ክልሎች ሽንገዎች መመ ሪያ እንዲያወጡ ሥልጣን ይሰጣቸዋል ብሎ ለመከራከር መሞከር (በአንቀጽ 97/2/ መሠረት እንኳ ቢሆን/ አንቀጽ እንዲሰጥ የማይጠብቀውን ወይም የማያስበውን ነገር እንዲሰጥ ማሰብ ማለት ነው ።

ሌሎቹ የመንግሥት አካላትም ማለትም ጠቅላይ ፍርድ ቤት ፣ ጠቅላይ ዐቃቤ ሕግ ቤር ፣ ብሔራዊ የሠርቶ አደሩ ቁጥጥር ኮሚቴና የጠቅላይ ኦዲተር ቤር ልክ እንደአስተዳደራዊና ራስ ገዝ ክልሎች ከፍተኛ ሽንገዎች ሁሉ ደንብ የማውጣት ሕግ መንግሥታዊ ሥልጣን የላቸውም ።

በተቃራኒው በኩል ደግሞ ከዚህ በላይ የተጠቀሱት አካላት መብቶች በሙሉ በሕገ መንግሥቱ ውስጥ የተጠቀሱ ቢሆን ኖሮ ስለደንብ አወጣጥ አንድ አንቀጽ ይኖር ነበር ብሎ መከራከር ይቻላል ። ይህ እንደገማቹ ሁኔታ እየታየ ግምት ብቻ—የተሳሳተ ወይም ጥሩ ዓይነት— ሊሆን ይችላል ።

ወደ ሌላ ነጥብ ከመሻገራችን በፊት በሕገ መንግሥቱ ውስጥ የተጠቀሰው “ ደንብ ” የሚለው ቃል ምን ማለት እንደሆነ እናብራራ ። በተዋረድ ሲታይ አ ዋጅ ከመንግሥት ምክር ቤት ድንጋጌ ወይም ከሪፖብሊኩ ፕሬዚዳንት ድንጋጌ ይልቅ በበላይነት ደረጃ ላይ ይገኛል። ቢሆንም ሁለቱም የበላይ ሕጎች ናቸው ። በተ መሳሳይ ሁኔታም በሕገ መንግሥቱ አንቀጽ 92/1/ እንደተጠቀሰው ደንብ ምንም እንኳ በተዋረድ ሲታይ ከሌሎቹ የበላይ ሕጎች በሞላ የበታች ቢሆንም በደረጃው ግን ቀዳማዊ ሕግ ነው ።

በሕገ መንግሥቱ አንቀጽ 92/1/ መሠረት የሚወጡ ደንቦች አዋልድ ደንቦች አይደሉም ። ደንቦች የሚለው ቃል ትርጉሙ አዋልድ ደንቦች ወይም የበላይ ከሆኑ ሕጎች ማለትም ከአዋጅ ወይም ከመንግሥት ምክር ቤት ደንጋጌ ላይ የተመሠረቱ የአፈጻጸም ሕጎች ለማለት ቢሆን ኖሮ ምንም አንቀጽ በሕገ መንግሥቱ ውስጥ ባላስፈለገ ነበር ። ይህ ጉዳይ በተሻለ ሁኔታ ሊታይ የሚችለው የአፈጻጸም ሕግ እንዲወጣ ሥልጣን በሚሰጠው ቀዳማዊ ሕግ ውስጥ ነው ።

ደንቦች የሚለው ቃል በአንቀጽ 82/1/ሐ/ እና በአንቀጽ 92/1/ ውስጥ አንድ ዓይነት ይዘት አለው ብሎ መገመት ስህተት ነው ። የብሔራዊ ሸንጎ ፣ የመንግሥት ምክር ቤት ወይም የሪፖብሊኩ ፕሬዚዳንት የሚያወጧቸውን ሕጎች የሚቃረኑ ማናቸውንም ደንቦች (አዋልድ ይሁኑ ወይም ሌላ) ለመሻር የሚያስችል ሥልጣን በመንግሥት ምክር ቤት ሥልጣን ክልል ውስጥ ይወድቃል ። ማንኛውም ሕግ ከሕገ መንግሥቱ ጋር ተቃራኒ መሆን አለመሆኑን የሚወስንና ከላይ በተዘረዘሩት አካላት ላይ የበላይነት ያለው አካል መደበኛ ስብሰባውን በዓመት አንድ ጊዜ ከሚያካሂደው ከብሔራዊ ሸንጎ በቀር ሌላ ማንም የለም ። በተጨማሪም የመንግሥት ምክር ቤት ሕገ መንግሥቱንና ሌሎች ሕጎችንም ጭምር ለመተርጎም ሥልጣን የተሰጠው አካል በመሆኑ (አንቀጽ 82/1/ሐ/) ፣ ደንቦችን የመሻር ሥልጣን (በአንቀጽ 82/1/ሐ/) ይህ ሥልጣን በአንቀጽ 92/1/ሐ/ ለተዘረዘሩት ዓይነት ደንቦች ብቻ የተወሰነ ነው ብሎ አቋም መውሰድ ስህተት ነው ።

ለማጠቃለል ያህል አዋልድ ያልሆኑና እንደቀዳማዊ ሕግ የሚቆጠሩትን ደንቦች ለመደንገግ በሕገ መንግሥቱ ሥልጣን የተሰጠው የሚኒስትሮች ምክር ቤት ብቻ ነው ። ተጠሪነታቸው ለብሔራዊ ሸንጎ የሆኑ ሌሎች የመንግሥት አካላት እንደነኝ ዓይነት ደንቦችን ለማውጣት ሕገ መንግሥታዊ መሠረት የላቸውም ።

አዋልድ ደንቦችን ወይም የአፈጻጸም ሕጎችን ለማውጣት እንኳ አካሎች ወይም እንደሚኒስትር መሥሪያ ቤት ያሉ ሌሎች አካላት በቀዳማዊ ሕግ የተሰጠ ሥልጣን ሊኖራቸው ይችላል ። ምናልባት ጠለቅ ያለ ምርምር የሚያስፈልገውን ችግር ቢኖር የስያሜ ጉዳይ ነው ፤ ማለትም የመንግሥት አካላት የሚያወጧቸው አዋልድ ደንቦች ምን ስም ሊኖራቸው ይገባል? እንኳ ገላጭ የሆነ ስም ሊኖራቸው ይችላል ፤ አዋልድ ደንቦች ወይም የአፈጻጸም ደንቦች ሊባሉ ይችላሉ ።

መፈረም ።

መፈረም በሕግ አወጣጥ ሂደት ውስጥ አንዱ ደረጃ ነው ። መፈረም ከማጽደቅ በኋላ የሚመጣ ደረጃ ሲሆን ከፊርማ በኋላ ግን ማወጅ ይቀጥላል ። መፈረም ሥልጣን ነው እንኳ ተብሎ ቢቆጠርም እንዳስፈላጊነቱ ሊጠቀሙበት የሚችል ሥልጣን አይደለም ። እንዲያውም ጠባዩ ነክ ነው ። ማለትም ከመፈረም በፊት ያሉት ደረጃዎች መጠናቀቃቸው ከተረጋገጠ በኋላ ወዲያውኑ ሊወጡት የሚገባ ግግሮታ ነው ። ከታች እንደምናየው ይህ ሁኔታ ከብዙ ሶሻሊስት ሀገሮች ሕጎችና ልምዶች ጋር ተመሳሳይ ነው ። የአንዳንድ ሶሻሊስት አገሮች ሕገ መንግሥቶች አንድ የጸደቀ ሕግ በነጋሪት ጋዜጣ ላይ ሳይታተም ሊቆይ የሚችልበት ከፍተኛው ጊዜ እስከመቼ ሊሆን እንደሚችል የሚገልጽ አንቀጽ አላቸው ። ለምሳሌ ያህል በአልባኒያ ሕጎች በሕግ አውጪው ክፍል “ ከጸደቁ በኋላ ከ15 ቀን በማይበልጥ ጊዜ ውስጥ” በአራሴላዊ ጋዜጣ ላይ መታተም አለባቸው ። በቡልጋሪያ ብሔራዊ ጉባኤ የጸደቁ ሕጎች “ ከጸደቁበት ጊዜ ጀምሮ ከ15 ቀን በማይበልጥ ጊዜ ውስጥ”

በመንግሥት ጋዜጣ ላይ መታተም አለባቸው።⁶ ይህ ሁኔታ በጀርመን ዲሞክራቲክ ሪፑብሊክም⁷ ሆነ በሩማንያ⁸ ተመሳሳይ ነው።

ሕግን መፈረም የሚችሉት አካላት የትኞቹ እንደሆኑ በአንዳንድ አገሮች ሕገ መንግሥት በግልጽ ተጠቅሰዋል። በሩሲያ ውስጥ “ የሶቪየት ኅብረት ሕጎች፡ ድንጋጌዎችና ሌሎችም የሶቪየት ኅብረት የበላይ ምክር ቤት ውሳኔዎች በበላይ ምክር ቤቱ ፕሬዚዳንትም ሊቀ መንበርና ጸሐፊ ፊርማዎች በየሪፓብሊኮቹ ይታተማሉ።⁹ በሩማንያ ሶቪሊስት ሪፑብሊክ የታላቁ ብሔራዊ ጉባኤ ሕጎች በሪፐብሊኩ ፕሬዚዳንት ይፈረማሉ።¹⁰ የመንግሥት ምክር ቤት ሊቀመንበርና ጸሐፊ በሰይም (የፖለቲካ ሕዝባዊ ጉባኤ) የሚወጡትን ሕጎች ይፈረማሉ።¹¹ በኩባ በብሔራዊ ጉባኤው የጸደቁትን ሕጎች የመፈረም ኃላፊነት የተሰጠው ለሕዝባዊ ኃይል ብሔራዊ ጉባኤ ፕሬዚዳንት ነው።¹² በሀንጋሪ ፓርላማ የተላለፉት ሕጎች የሚፈረሙት በሀንጋሪ ሕዝባዊ ሪፐብሊክ ፕሬዚዳንትም ሊቀ መንበርና ጸሐፊ ነው።¹³

በዚህ ጉዳይ ላይ የኢሕዲሪ ሕገ መንግሥት ምንም ነገር አይገልጽም። ምናልባት ትንሽ ፍንጭቅ ቢኖር ከአንቀጽ 86/5/ በመነሳት ይሆናል። ይህን ነገር በተመለከተ ይህ አንቀጽ እንደሚከተለው ይነበባል።

የኢትዮጵያ ሕዝባዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ ፕሬዚዳንት በዚህ ሕገ መንግሥትና በሌሎችም ሕጎች መሠረት የሚከተሉት ሥልጣንና ተግባሮች ይኖሩታል።

በብሔራዊ ሸንጎ፡ በመንግሥት ምክር ቤትና በሪፐብሊኩ ፕሬዚዳንት የሚወጡትን ሕጎች በነጋሪት ጋዜጣ ማወጅ።

በሕዝባዊ ጉባኤ የወጡትን ሕጎች ትክክለኛነት ለማረጋገጥ መፈረምና እነዚህ ሕጎች በአፈሰላዊ ጋዜጣ እንዲታተሙ መፈረም ሁለት የተለያዩ ነገሮች ናቸው። የመጀመሪያው ተግባር የሚከናወነው (በተለይ በሁሉም ሶቪሊስት አገሮች) በጉባኤው ስብሰባ አማካይነት ነው። የኋለኛው የሚከናወነው ግን በመንግሥት ምክር ቤት ፕሬዚዳንትም ሊቀ መንበር አማካይነት ነው።

ሕግን በነጋሪት ጋዜጣ ማወጅና ሕግን መፈረም የተገናኙ ነገሮች በመሆናቸው ከአንቀጽ 86/5/ በመነሳት በብሔራዊ ሸንጎ፡ በመንግሥት ምክር ቤትና በፕሬዚዳንቱ የሚወጡ ሕጎች በፕሬዚዳንቱ (ማለትም የሪፐብሊኩ ፕሬዚዳንት) ይፈረማሉ የሚል አስተያየት መስጠትና መከራከር ትክክለኛ ነው።

ይህ ሁኔታ ስለመፈረም ጉዳይ ከፊል መልስ ሊሆን ይችላል። በአንቀጽ 86/5 እና ከላይ በቀረበው ሀሳብ መሠረት የሪፐብሊኩ ፕሬዚዳንት የመንግሥት ምክር ቤት የሚያወጣቸውን ድንጋጌዎችና ልዩ ድንጋጌዎች እንዲሁም ራሱ የሚያወጣቸውን ድንጋጌዎችና ልዩ ድንጋጌዎች ብቻ ይፈረማል። በዚህ አንቀጽ የመጀመሪያ ክፍል እንደ ተጠቀሰው በሚኒስትሮች ምክር ቤት የሚወጡ ደንቦችና በበላይ ሕግ መብት በተሰጣቸው አካሎች የሚወጡ አዋልድ ደንቦች አሉ። ፕሬዚዳንቱ በነጋሪት ጋዜጣ የሚያውጃቸው ሕጎች በሕገ መንግሥቱ የተዘረዘሩ በመሆናቸው ፕሬዚዳንቱ ሌሎች ዝቅተኛ አካሎች የሚያወጣቸውን ሕጎች ይፈረም ማለት የማይጣጣም ሀሳብ ስለሚሆን በሚኒስትሮች ምክር ቤት የሚወጡትን ደንቦች ጠቅላይ ሚኒስቴር፣ የሚኒስትሮች ምክር ቤት ሊቀ መንበር ነውና፣ እንዲፈርምባቸው፣ እንዲሁም አዋልድ ደንቦችን ለማውጣት መብት የተሰጠው አካል የሚያወጣቸውን ሕጎች ይፈረማል።

ጣቸውን ደንቦች የዚህ አካል የበላይ ኃላፊ እንዲፈረምባቸው ቢደረግ አግባብ ነው ብዬ አምናለሁ ።

በነጋሪት ጋዜጣ ማሳተም

በሕግ አወጣጥ ሂደት ውስጥ የመጨረሻው ደረጃ የተደነገጉትን ሕጎች ለዚሁ ጉዳይ በተዘጋጀ ጋዜጣ ላይ ማሳተም ነው ። የዚህ ሂደት ደረጃ አጠቃላይ ዓላማ ሕጎችን ኅብረተሰቡ ወይም ሕዝቡ እንዲያውቃቸው ለማድረግ ነው ።

ሕጎችን በጋዜጣ ማሳተም ልክ ሕጎችን እንደመፈረም ሁሉ ሁልጊዜም ያለ ማድረግ መደረግ ያለበት ነው ። ምክንያቱም በጋዜጣ ማሳተም ሥልጣን ሳይሆን የሕግ አወጣጥ ሂደት አንዱ አካል ነውና ። ይህንን ኃላፊነት የወሰደው አካል ሕጉ በትክክለኛው አካል መደንገጉንና መፈረሙን ካረጋገጠ በኋላ ለዚሁ ሲባል በተቋቋመ ጋዜጣ አማካይነት ያውጃል ።

በጋዜጣ ማሳተም ሕጎች ለታተሙባቸው ጋዜጣችና ለእያንዳንዱም የሕግ ዓይነት ተከታታይ ቁጥር መስጠትን ያካትታል ።

በኢትዮጵያ ሕገ መንግሥት መሠረት ሕጎች በአንድ አካል ወይም በአንድ ግለሰብ አማካይነት ብቻ በነጋሪት ጋዜጣ ላይ አይታተሙም ። የሪፖብሊኩ ፕሬዚዳንት “ በብሔራዊ ሸንጎ ፡ በመንግሥት ምክር ቤትና በሪፖብሊኩ ፕሬዚዳንት የሚደነገጉትን ሕጎች ”¹⁴ በነጋሪት ጋዜጣ ያውጃል ። ይህ ደግሞ አዋጆችን ፣ የመንግሥት ምክር ቤት ድንጋጌዎችና ልዩ ድንጋጌዎችን ፣ የፕሬዚዳንቱን ድንጋጌዎችን ፣ ልዩ ድንጋጌዎችን ጭምር ያካትታል ። ነገር ግን ቀደም ሲል ካየነው የሕጎች ዝርዝር ውስጥ በሚኒስትሮች ምክር ቤት የሚወጡ “ ሕገ-ደንቦች ” እና መብት በተሰጣቸው የመንግሥት አካላት የሚወጡ አዋልድ ሕጎች ወይም የአፈጻጸም ደንቦች ይገኙበታል ። ስለዚህ እነኚህ ሕጎችና ደንቦች እንደሌሎቹ ሕጎች ሁሉ በነጋሪት ጋዜጣ መታተም ይኖርባቸዋል ። ከዚህ ጋር በማያያዝ እነኚህን ደንቦች በነጋሪት ጋዜጣ የሚያውቋቸው ማነው የሚለው ጥያቄ ይከተላል ። ስለዚህ ጥያቄ የዚህ ጽሁፍ አቅራቢ የሚሰጠው መልስ በሚኒስትሮች ምክር ቤት ለሚደነገጉ ሕጎች ጠቅላይ ሚኒስትሩ ፣ በመንግሥት አካሎች ለሚወጡ የአፈጻጸም ደንቦች ደግሞ የነኚህ አካሎች ተጠሪዎች ያውጃሉ የሚል ይሆናል ።

በደረጃ ቀደም ተከተል ሲታዩ አብዛኛቹ ሕጎች በአዋጅ ፣ በመንግሥት ምክር ቤት ድንጋጌና በፕሬዚዳንት ድንጋጌ መልክ ስለሚወጡ ነጋሪት ጋዜጣው እነኚህን ሕጎች በነጋሪት ጋዜጣ ለማወጅ ሥልጣን በተሰጠው በሪፖብሊክ ፕሬዚዳንት ቢሮ ሥር ቢተዳደር የተሻለ ይሆናል ።

ክለሳና ቅንብር

በሕግ አወጣጥ ሂደት ውስጥ የክለሳና የቅንብር ደረጃ ከማመንጨት ደረጃ ቀጥሎ የሚመጣ ደረጃ ነው ። በዚህ ጽሁፍ ውስጥ ይህን ጉዳይ ወደኋላ እንዲመጣ ያደረግሁት ይኸው የጽሁፍ የመጨረሻ ክፍል አስተያየቶችን የያዘ ክፍል በመሆኑ ነው ።

ለጥናታችን የተመረጡትን አንዳንድ አገሮች ልምድ ከመመርመራችን በፊት ክለሳና ቅንብር ራሱ ምንን እንደሚያካትት ባጭሩ ለመመልከት እንሞክራለን ። በሕግ አወጣጥ ሂደት ውስጥ ይህ ደረጃ ሲደረስ እያንዳንዱ ረቂቅ ሕግ በሚከተሉት አንጻር ይመረመራል ፡ እንዲሁም ይገመታል ።

1. ከሕገ መንግሥቱ፡ (ከፓርቲ) ከመንግሥት ፓሊሲና ዕቅድ ጋር አለ መቃረኑ ፤
2. ከሕግ ማርቀቅ ቴክኒክና የሕጎች መርህ ጋር መጣጣሙ
3. ለእያንዳንዱ የሕግ ዓይነት ከተቀመጠው ቅርጽ ጋር መጣጣሙ
4. በሕጉ ውስጥ ውስጣዊና ውጫዊ ቅራኔዎች መጥፋታቸውና
5. ረቂቅ ሕግ ሊያስወግድ የፈለገውን ችግር ማቃለል የሚችሉ አንቀጾች መኖራቸውን ማረጋገጥ ።

በዚህ ሂደት ውስጥ የሚያልፍ ማንኛውም ረቂቅ ሕግ ያለምንም ማመንታት ሁሉም ባይሆኑም አብዛኞቹ ስህተቶቹ ይወገዳሉ ።

ስለዚህ ጠቃሚ የሕግ አወጣጥ ደረጃ ጉዳይ ከሌሎች አገሮች ልምድ ለማወቅ መጣር በትምህርታዊነቱ ብቻ ሳይሆን ለፖሊሲ አውጪዎችም በጣም ጠቃሚ ነው ። ፖሊሲዎች እሳይ የተጠቀሱትን ተግባሮች የሚያከናውን በሚኒስትሮች ምክር ቤት ቢሮ ውስጥ የሚገኝ የሕግ ኮሚሽን አላቸው ።¹⁵ በፈረንሳይ ክለሳና ቅንብር በካውንስል ዴኤታ¹⁶ ሲካሄድ በፌዴራል ጀርመን ግን ይህ ተግባር በፍትህ ሚኒስቴር መሥሪያ ቤት ይሚላል ።¹⁷

በኢትዮጵያ ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ መንግሥት የረቂቅ ሕጎችን ክለሳና ቅንብር ያከናውን የነበረው የሚኒስትሮች ምክር ቤት የሕግ ኮሚቴ ነበር ።¹⁸ እያንዳንዱ ሕግም የሚመነጨው ወይም የሚያልፈው በሚኒስትሮች ምክር ቤት ነበር ።

በኢትዮጵያ መንግሥት ሁኔታው የተለየ ነው ። ቀደም ሲል እንደዓየነው ሕጎች ቀጥታ ተጠሪነታቸው ለሚኒስትሮች ምክር ቤት ካልሆነ አካሎች ይመነጫሉ ። ይህ ሁኔታ የሚኒስትሮችን ምክር ቤት ሕግ ኮሚቴ መብት እንዳይኖረው ስለሚያደርገው የሁሉንም ሕጎች የክለሳና የቅንብር ተግባር እንዳያሟላ ያደርገዋል ። በአዲሱ የሚኒስትሮች ምክር ቤት አወቃቀር የዚህ ኮሚቴ ህልውና እንደሚቀጥል አድርገን ብንገምት ከዚህ አካል የሚወጡት ሕጎች ምናልባት በበሬት ሁኔታ ሊከለሱና ሊቀናበሩ ይችላሉ ።

ይህ ሁኔታ በሕገ መንግሥቱ አንቀጽ 71 የተዘረዘሩት ቀሪዎቹ በስምንት አካሎች የሚያመነጨቸውን ረቂቅ ሕጎች እጅግ አስፈላጊ የሆነውን የክለሳና የቅንብር ተግባር የሚያከናውን አካል አልባ ያደርጋቸዋል ። ከእነኝህ ስምንት አካላት የሚወጡትን ሕጎች ለመከለስና ለማቀናበር የሚችል አካል መፍጠር ይቻላል ። ነገር ግን በዚህ ጽሑፍ አቅራቢ አስተያየት በአሁኑ ሰዓት በአገሪቱ ውስጥ ካለው የሕግ ባለሙያዎች አጥረት አኳያ ሲታይ አስፈላጊና ከአቅም በላይ ሆኖ ይታያል ። በተጨማሪም ሌላ የክለሳና የቅንብር ማዕከል እንዲኖር ማድረግ የሚኒስትሮች ምክር ቤት የሕግ ኮሚቴ (ከሚኒስትሮች ምክር ቤት ለሚመነጨ ሕጎች) እና ሌላው አቀናባሪ አካል (በሕገ መንግሥቱ አንቀጽ 71 ከተዘረዘሩት ስምንት አካላት ለሚወጡ ሕጎች) የክለሳና የቅንብር ያቀናበራቸውን ሕጎች እንደገና መከለስና ማቀናበር በሚያስፈልግበት ጊዜ ሌላ አንድ ተጨማሪ አቀናባሪ እንዲኖር ግድ የሚል ይሆናል ።

ይህ ሁኔታ ደግሞ ሕግ አውጪ ማዕከልን የማቋቋምና ማረጋገጥ ምክር ቤት የሕግ ኮሚቴን ማፍረስ ያሻል ወደሚል ሀሳብ ያመራል። በዚህ ሕግ አውጪ ማዕከል ተነጻጻሪ እጩዎች የሚከተሉት ይሆናሉ።

- የመንግሥት ምክር ቤት
- የሪፖብሊኩ ፕሬዚዳንት ቢሮ
- የሚኒስትሮች ምክር ቤትና
- የፍትህ ሚኒስቴር

የመንግሥት ምክር ቤት የሕግ ማውጣት ተግባሮችን በሚመለከት ረገድ ዋነኛ ማዕከል ነው። የመንግሥት ምክር ቤት የብሔራዊ ሸንጎው ቋሚ አካል መሆኑ፣ ከፍተኛው ሕግ አውጪ አካል መሆኑ፣ ድንጋጌዎችን የማውጣት ሥልጣን፣ ሕገ መንግሥቱንና ሌሎች ሕጎችን መተርጎም ከመቻሉ ጋር ተጣምሮ፣ እንዲሁም ተጠሪነታቸው ለብሔራዊ ሸንጎ የሆኑ የመንግሥት አካሎች የሚያወጧቸውን ደንቦችና መመሪያዎች የመሻር ሥልጣኑን ስንመለከት የመንግሥት ምክር ቤት ሕግ አውጪ ማዕከል ይሁን ለሚለው ሀሳብ በቂ ድጋፍ ከሚሰጡት ምክንያቶች ዋነኞቹ ናቸው።

የሪፖብሊኩ ፕሬዚዳንት ቢሮ ሕግ አውጭ ማዕከል ይሁን የሚለው ሀሳብ የሚነሳው በአመዛኙ በሁለት ምክንያቶች ነው። አንደኛው ድንጋጌ ለማውጣት ፕሬዚዳንቱ ሥልጣን ያለው መሆኑ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ አዋጆችን፣ የመንግሥት ምክር ቤት ድንጋጌዎችንና ልዩ ድንጋጌዎችን፣ የፕሬዚዳንቱ ድንጋጌዎችንና ልዩ ድንጋጌዎችን በነጋሪት ጋዜጣ የማወጅ ኃላፊነት የተሰጠው የፕሬዚዳንቱ ቢሮ በመሆኑ ነው።

የሚኒስትሮች ምክር ቤት ሕግ አውጪ ማዕከል ይሁን ለሚለው ሀሳብ ምክንያት የሚሆነው በዚህ አካል ሊመነጨ የሚችሉት ሕጎች ብዛት ስላላቸው ብቻ ነው። አብዛኞቹ የመንግሥት ተግባሮች የሚከናወኑት በሚኒስትር መሥሪያ ቤቶችና በሌሎች ከፍተኛ የመንግሥት አካሎች ስለሆነ በአዋጅ፣ በመንግሥት ምክር ቤት ድንጋጌዎች፣ በፕሬዚዳንቱ ድንጋጌዎች ደንቦች መልክ የሚወጡት ሕጎች በጣም በብዛት የሚወጡት ከሚኒስትሮች ምክር ቤት ነው። ደንቦችን ለመደንገግ የሚኒስትሮች ምክር ቤት ያለውን ሥልጣን ደግሞ ካየን ይህን አቋማችንን የሚደግፍ ነው።

ከላይ ከተዘረዘሩት ውስጥ መጨረሻ ላይ የተጠቀሰው እጩ የፍትህ ሚኒስቴር ነው። ለሕግ አውጪ አካልነት ይህን ሚኒስቴር የምናጨው አስፈላጊው የባለሙያ ኃይል በበቂ ሁኔታ ይገኝበታል የሚለውን ግምት በመውሰድ ነው።

ከላይ በቀረበው ትንታኔና በግልጽ እንደሚታየው ሕግ አውጪ ማዕከል የመንግሥት ምክር ቤት መሆን አለበት ወደሚል ማጠቃለያ ያመራል።

ረቂቅ ሕጎች ከተለያዩ ምንጮች ወደ ሕግ አውጪው ማዕከል መላካቸውንና ሕግ በማርቀቅ ሂደት ውስጥ ያለውን ውስብስብነትና ቴክኒክ ልብ ካልን በኋላ በኔ በኩል የምሰጠው አስተያየት ማናቸውም ረቂቅ ህጎች ወደሚደነገጋቸው አካል ከመሄዳቸው በፊት እነኚህን ረቂቆች የሚከልልና የሚያቀናብር ኮሚቴ መቋቋም አለበት የሚል ይሆናል። ኮሚቴው የተወከለና የሕግ ማርቀቅ ውጣ ውረድ በደንብ የሚያውቅ መሆን አለበት።

የኮሚቴው አባሎች ከሚከተሉት ቢውጣጣ የተሻለ ይሆናል ።

- . ከመንግሥት ምክር ቤት
- . ከፍትህ ሚኒስቴር
- . ከጠቅላይ ዐቃቤ ሕግ ቢሮ
- . ለሚረቀቀው ሕግ ኃላፊነት የወሰደው አካል
- . ስለሕግ ማርቀቅ ጥሩ ዕውቀት ያላቸው ከ3 የማይበልጡ ግለ ሰዎች

የግርጌ ማስታወሻ ፡

* በሚኒስትሮች ምክር ቤት ሕግ መምሪያ ኃላፊ ፡ ኤል ኤል ቢ ፡ ሕግ ፋኩልቲ ኢ. ኢ. ዩ. (ቀ.ኃ.ዩ.) ኤል ኤል ኤም ፡ (ኮሎምቢያ ዩኒቨርሲቲ) ። በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ሕግ ፋኩልቲ በትርፍ ጊዜ አስተማሪ ።

1. የኢሕዲሪ ሕግ መንግሥት አንቀጽ 63 ።
2. ከዚያው ጠቀሳ ፡ አንቀጽ 82/3/ ።
3. ከዛው ጠቀሳ ፡ ከላይ የተጠቀሰው አንቀጽ 86/4/ ።
4. ይህ ጉዳይ በአንድ ወይም በሁለት ፓራግራፎች ብቻ የሚጠቃለል አይደለም። የሕግ መንግሥቱ አንቀጽ 83 ከብዙ አጨቃጫቂ አንቀጾች አንዱ ከመሆኑም በላይ ሕገ መንግሥትን የሚያጠኑ ተመራማሪዎች ብዙ ምርምር እንዲያካሂዱበት የሚጠይቅ ነው ።
5. የአልባኒያ ሕዝብ ሪፐብሊክ ሕገ መንግሥት ፡ አንቀጽ 74 ።
6. የቡልጋሪያ ሕዝብ ሪፐብሊክ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 84/1/ ።
7. የጀርመን ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 65/5/ ።
8. የሮማኒያ ሶሻሊስት ሪፐብሊክ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 57 ።
9. የዩ.ሲ. ሲ. ሪ. ሕገ መንግሥት አንቀጽ 116 ።
10. የፋሞኒያ ሶሻሊስት ሪፐብሊክ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 57 ።
11. የፖላንድ ሕዝብ ሪፐብሊክ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 25/2/ ።
12. የኩባ ሪፐብሊክ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 79/ዲ/ ።
13. የሀንጋሪ ሕዝባዊ ሪፐብሊክ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 26 ።
14. የኢሕዲሪ ሕገ መንግሥት አንቀጽ 87/5/ 1/ ።
15. አር አርዘሽዊስኪ ፡ “ ዘ ሲስተም ኤንድ ሞድ ኦፍ ክሪኤቲንግ ሎው ኤንድ ዘ ፓሊሽ ፒፕልስ ሪፐብሊክ ” “ዘ ሎው ኢን ፖላንድ ” ፡ (1978) ከገጽ 7-38
16. ደብሊዩ ዲል ፡ ሌጂስሌቲቭ ድራፍቲንግ ፡ ኤኒው አፕሮች ፡ ከገጽ 334-335
17. ከላይ የተጠቀሰው
18. ሺፊራው ወ/ሚ ፡ በዚህ አርእስት “ ክፍል አንድ ፡ የሕግ አወጣጥ በጊዜ ያዊ ወታደራዊ አስተዳደር መንግሥት ” እላይ ገጽ — ተመልከት ።